

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815201831
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815201831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: O. A. A., Q..A., K. XX, XXX XX K., T.: XX XXX XXX proti žalovaným: 1. E. Y., G.. XX.X.XXXX, K. XXX XX J. XXX, 2. T. Y., G.. XX.XX.XXXX, K. XXX XX J. XXX, o zaplatenie 16.367,81 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Odporcovia v 1., 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 16.219,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.219,81 eur od 12. 12. 2014 až do dňa zaplatenia, ako aj uhradiť trovy konania vo výške 982 eur s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcov v 1., 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 16.367,81 eur s 6,59% úrokom z úveru zo sumy 15098,67 eur od 12.12.2014 do zaplatenia a 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.367,81 eur od 12.12.2014 do zaplatenia a trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola s odporcami I. a II. uzatvorená Zmluva o medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom -spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 7.11.2012, v súlade s ktorou poskytol navrhovateľ odporcom I. a II. medziúver vo výške 16 300 eur. Odporcovia I. a II. sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 6,59 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 89,52 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 17,35 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa odporcovia I. a II. zaviazali splácať stavebný-spotrebiteľský úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 106,87 eur. Odporcovia I. a II. porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 20.08.2014 navrhovateľ vyzval odporcov na doplatenie omeškaných splátok, pričom odporcov zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, navrhovateľ bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, navrhovateľ dňa 11.12.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 11.12.2014 bola celková výška dlžnej sumy 16 367,81 eur, pričom pozostáva z istiny 15 098,67 eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 1269,14 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, navrhovateľ v zmysle čl. VI. bod 3. a 4. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,59 % p. a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5% p. a.

Odporca v 1. rade uviedol, že súhlasí s úhradou uplatnenej pohľadávky, avšak nie je schopný uhradiť túto pohľadávku naraz, pretože stratil zamestnanie.

Odporkyňa v 2. rade sa k návrhu nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa zo 7.11.2012, amortizačnou tabuľkou pre medziúver a stavebný úver, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby v znení účinnom od januára 2009, Oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.12.2014 spolu s kópiami doručeníek, poslednými výzvami na úhradu zo dňa 20.8.2014 spolu s kópiami doručeníek, výpisom z účtu medziúveru. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 13.5.2015, výsluchom odporcu v 1. rade a zistil tento skutkový stav veci:

Odporca v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že so žalobou žalobcu súhlasí, avšak nie je schopný uhradiť túto pohľadávku naraz, pretože stratil zamestnanie, nebol schopný splácať dohodnuté splátky a teraz žiadali od neho najmenej 500-eurové mesačné splátky, ktoré však nie je schopný splácať. Je ochotný splácať pohľadávku, avšak v žiadnom prípade vo výške 500 eur, pretože situácia mu to nedovoľuje. Jeho manželka je nezamestnaná, majú spolu štyri nezaopatrené deti.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 13.5.2015 uviedol, že žalovaná suma vo výške 16.367,81 eur pozostáva z istiny vo výške 15.098,67 eur a zo sumy 1.269,14 eur, ktorú tvoria nezaplatené poplatky a nezaplatené úroky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Istinu žalovanej sumy predstavuje suma poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 16.300,- eur po zúčtovaní sumy 1.201,33 eur nasporenej na účte stavebného sporenia (transakcia zo dňa 11.12.2014) v zmysle čl. VII. bod 9. Zmluvy o medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom I spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 07.11.2012 (ďalej len „Zmluva“), teda suma 15.098,67 eur. V súvislosti s úhradami odporcov a ich započítaním, navrhovateľ poukazuje na charakter poskytnutého mimoriadneho medziúveru. V zmysle Zmluvy sa totiž odporcovia zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 17,35 eur a zároveň splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,59% p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 89,52 eur. Vkladmi na účte mimoriadneho medziúveru č. XXXXXXXXXXX/XXXX teda boli v zmysle Zmluvy uhrádzané úroky mimoriadneho medziúveru. V prípade, že vklady na účte mimoriadneho medziúveru prevyšovali sumu príslušnej mesačnej splátky mimoriadneho medziúveru v zmysle Zmluvy, tieto boli preúčtované v prospech účtu stavebného sporenia (záporná hodnota položky vklad v špecifikácii). Jednotlivé vklady na účte medziúveru, ich výška, ako aj dátum úhrady sú zrejmé zo špecifikácie žalovanej sumy tvoriacej súčasť súdneho spisu. Nakoľko vklady odporcov nepostačovali na úhradu mesačných splátok v zmysle Zmluvy, odporcovia sa dostali do omeškania, v dôsledku čoho navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 11.12.2014. Vzhľadom na uvedené, sumu 1.269,14 eur tvoria nezaplatené úroky mimoriadneho medziúveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a nezaplatené poplatky, ktoré si navrhovateľ uplatňuje v súlade s čl. V. bod 2. Zmluvy (povinnosti dlžníka) a ktorými sú poplatky za vedenie účtu naúčtované dňa 07.11.2012, 01.01.2013, poplatky za 1. upomienku zo dňa 31.10.2013, 30.04.2014, poplatky za 2. upomienku zo dňa 30.11.2013, 31.05.2014, poplatky za predžalobné upomienky zo dňa 31.12.2013, 30.06.2014, individuálne riešenie omeškaných splátok zo dňa 06.02.2014, zmena splátkového plánu s upomínaním zo dňa 01.04.2014, prijatie do poistenia zo dňa 31.07.2014, 31.08.2014, 30.09.2014, 31.10.2014, 30.11.2014, 11.12.2014. V zmysle čl. VI bodu 3. a 4. Zmluvy, navrhovateľ úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,59 % p.a. zo sumy istiny 15.098,67 eur od 12.12.2014 do zaplatenia. Odporcovia sa neplnením svojich povinností zo Zmluvy dostali do omeškania so zaplatením peňažnej sumy, a preto Navrhovateľ má za to, že jeho nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. (čl. VI. Bodu 3. a 4. Zmluvy) zo sumy 16.367,81 eur, teda z celkovej sumy, s úhradou ktorej boli odporcovia v omeškaní, je nepochybný. Predmetný úrok z omeškania navrhovateľ požaduje od 12.12.2014 do zaplatenia. Je nepochybné, že Zmluva je zmluvou o úvere, na ktorú sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“) v zmysle ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) OBZ. Navrhovateľ nevyklučuje, že na predmetný právny vzťah sa majú aplikovať príslušné ustanovenia § 52 a nasl. Zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), ako aj príslušné ustanovenia právnych predpisov upravujúce právne vzťahy účastníkom ktorých je spotrebiteľ, prijatých na ochranu spotrebiteľa. Treba však podotknúť, že žiadne z uvedených platných a účinných ustanovení nevyklučujú

aplikáciu OBZ na predmetný vzťah založený Zmluvou, a to v rozsahu neodporujúcom úprave chrániacej postavenie spotrebiteľov. Spotrebiteľská zmluva nepredstavuje samostatný ani nový zmluvný typ. Ide skôr o rovnorodý druh občianskoprávných zmlúv (príp. aj obchodných zmlúv, ktoré majú charakter absolútneho obchodu), v ktorých druhým účastníkom zmluvy je spotrebiteľ.

Podľa článku I. zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi zo dňa 7.11.2012, žalobca na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytol dlžníkovi medziúver pod č. XXXXXXXX X XX vo výške 16.300 eur, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných ako aj všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účet stavebného sporenia na stavebný úver pod č. XXXXXXXX X XX vo výške cca 10251,36 eur. Presnú výšku stavebného úveru ku dňu podpisu tejto zmluvy nie je možné stanoviť a bude sa rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení.

V zmysle článku II. zmluvy - čerpanie, úročenie, doba splatnosti, splácanie medziúveru a stavebného úveru a ďalšie podmienky, časti Medziúver, dlžník sa zaväzuje poukazovať pravidelne mesačne dohodnutý vklad na účet zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX až do pridelenia cieľovej sumy. Dlžník sa zároveň zaväzuje splácať poskytnutý medziúver vrátane príslušenstva. Výška úrokovej sadzby medziúveru je 6,59% p.a.. Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z medziúveru. Do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje na účet zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 17,35 eur. Do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje splácať úroky z medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami po 89,52 eur a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 6,52 eur.

V zmysle článku II. zmluvy - čerpanie, úročenie, doba splatnosti, splácanie medziúveru a stavebného úveru a ďalšie podmienky, časti Stavebný úver dlžník sa zaväzuje pravidelnými mesačnými splátkami úveru vo výške 106,87 eur uhradiť plnú výšku poskytnutého stavebného úveru s príslušenstvom a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami poistného vo výške 6,52 eur jednou platbou v celkovej výške 113,39 eur na účet stavebného úveru č. XXXXXXXX X XX/XXXX.

V zmysle článku VI. zmluvy - Omeškanie splácania - bod 3. v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

Podľa článku VI. zmluvy - bod 4. v prípadoch uvedených v odseku 3. čl. VI. tejto zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3% p.a. úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu a pri medziúvere 5% p.a. úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu.

Podľa čl. VII. bod 1. zmluvy Odstúpenie od zmluvy veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.

Ako vyplýva z bodu 2. písm. i) čl. VII. zmluvy veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie medziúveru a stavebného úveru aj v prípade ak dlžník nesplnil alebo porušil povinnosti vymedzené touto zmluvou alebo zabezpečovacími zmluvami.

Podľa bodu 5. čl. VII. zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splácať pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

Podľa článku VIII. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 1. právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom a zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších noviel, 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení noviel a Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení.

V zmysle čl. XIX Všeobecných podmienok pre stavebné sporenia pre fyzické osoby, Porušenie zmluvných podmienok a okamžitá splatnosť bod 2 písm. a) ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvnej dohody zo strany stavebného sporiteľa alebo ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako tri mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka je stavebná sporiteľňa oprávnená postupovať v zmysle bodu 3 tohto článku.

V zmysle bodu 3 písm. b), c) čl. XIX. Všeobecných podmienok ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť.

Navrhovateľ listom zo dňa 11.12.2014 odporcom oznámil, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, ku dňu 11.12.2014 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto k 11.12.2014 žiadal odporcov vrátiť sumu 16.361,29 eur. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru odporcovia prevzali dňa 16.12.2014.

Poslednou výzvou na úhradu zo dňa 20.8.2014 navrhovateľ odporcov vyzval v lehote do 31.8.2014 na úhradu omeškaných splátok vrátane splátky za mesiac august 2014. navrhovateľ odporcov upozornil, že v prípade nezaplatenia v stanovenej lehote vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Ako vyplýva z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Ako vyplýva z § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti

nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporcovia ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti odporcov privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľ a odporcovia v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli dňa 7.11.2012 zmluvu o medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX. V zmysle zmluvy navrhovateľ ako veriteľ poskytol dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 16.300 eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok mal zmeniť na stavebný úver pod číslom XXXXXXXX X XX vo výške 10.251,36 eur.

Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžník podstatne porušil zmluvu, navrhovateľ dňa 11.12.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal oboch odporcov o okamžité vrátenie celého zostatku úveru.

Súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 16.219,81 eur. Do podania návrhu nebola pohľadávka navrhovateľa s príslušenstvom uhradená, preto zaviazal na jej zaplatenie odporcov v 1. a 2. rade a návrhu v uvedenom rozsahu vyhovel. Jedná sa o istinu úveru, ako ja o úrok z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Do uvedenej sumy súd nezarátal poplatky za vedenie úverového účtu v sume 58 eur a poplatky za upomienky v sume 90 eur, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci navrhovateľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 11.12.2014, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany navrhovateľa došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 11.12.2014, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazuje na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

Vzhľadom na vyššie uvedené súd navrhovateľovi nepriznal nárok na úrok z úveru vo výške 6,59% ročne zo sumy 15.098,67 eur od 12.12.2014 do zaplatenia a v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol.

Pokiaľ ide o poplatky za vedenie úverového účtu splatné dňa 7.11.2012 v sume 29 eur, dňa 1.1.2013 v sume 29 eur, súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť nasledovné:

V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

V danej právnej veci sa jedná o poplatky, ktorý sa stali splatnými pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úverového účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odporcovia boli povinní platiť navrhovateľovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcom ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali odporcovia ako spotrebiteľia, ktorí za poskytnutie

úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili navrhovateľovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na odporcov nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov.

Naviac navrhovateľ ani nepreukázal súdu na základe akých ustanovení zmluvy resp. jej súčastí predmetný poplatok účtoval, nakoľko nepredložil listinu preukazujúcu výšku požadovaného poplatku (čl. XXIII. bod 5 Všeobecných podmienok), a to napriek výzve súdu na podrobnú špecifikáciu pohľadávky.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd žalobcovi nepriznal nárok na poplatky za upomienky spolu v sume 90 eur, ktoré boli splatné dňa 31.10.2013 v sume 15 eur, dňa 30.11.2013 v sume 15 eur, dňa 31.12.2013 v sume 15 eur, dňa 30.4.2014 v sume 15 eur, dňa 31.5.2014 v sume 15 eur, dňa 30.6.2015 v sume 15 eur. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Navrhovateľ nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

Súd aj v tejto súvislosti poukazuje na už vyššie citované uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19.

Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

Odporcovia sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorú im navrhovateľ vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru poskytol, dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením

vlády a to vo výške 5 % ročne dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, teda dňom 12.12.2014 do zaplatenie ale len zo sumy priznanej súdom a čo do zvyšku žalobu v tejto časti zamietol.

Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu 12.12.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05 % p. a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, teda vo výške 8,05 % ročne. Navrhovateľom požadovaná sadzba úroku z omeškania tak neprevyšuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Odporca v 1. rade, požiadal o splátky v neprimerane nízkej sume vzhľadom na súdom priznanú istinu, súd mu preto nepovolil plnenie dlhu v splátkach. Odporca v 1. rade tiež nepreukázal nijakým dôkazom svoju nepriaznivú finančnú situáciu.

Pokiaľ súd neuloží inú lehotu na plnenie, platí zákonná domnienka, že táto lehota je trojdňová. Súd je oprávnený určiť dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti, pričom zákon neobsahuje v tomto smere preň žiadne časové obmedzenie. Je však logické, že súdom určená lehota nesmie byť taká, ktorá by svojou dĺžkou poprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku nevedla k odstráneniu právnej neistoty.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 28.5.2015. Navrhovateľ požadoval istinu 16367,81 eur, úrok z úveru vo výške 6,59% zo sumy 15098,67 eur od 12.12.2014 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 457,97 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16367,81 eur odo dňa 12.12.2014 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 376,68 eur.

Z uplatnenej sumy 17202,46 eur (ku dňu vyhlásenia rozsudku) žalobcovi bolo priznaných 16593,08 eur (priznaná suma vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku pozostávajúca z istiny 16219,81 eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16219,81 eur od 12.12.2014 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 373,27 eur.

Navrhovateľov úspech tak predstavoval 96,46 % ($16593,08 \times 100 : 17202,46 = 96,46\%$) a neúspech 3,54 %, teda jedná sa o neúspech v pomerne nepatrnej časti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v zmysle ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého

posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu za zaplatený súdny poplatok v sume 982,- eur, preto súd v prevažnej miere úspešnému navrhovateľovi priznal nárok na náhradu uvedeného súdneho poplatku.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zaistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zaisteniam,
- e) doteraz zaistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného predpisu.